

Indbydelse til de forskellige Lande til at deltage i Konferencen udgik den 28. Oktober 1932 fra Folkeforbundssekretariatet. Ekspertudvalget gik i Gang med at drøfte Spørgsmaalet om en Dagsorden for Konferencen; det afholdt Møder i Genève i Oktober—November 1932 og i Januar 1933. Resultatet af dets Arbejde foreligger i Folkeforbunds-dokument C. 48. M. 1933. II. (Conférence monétaire et économique. Projet d'ordre du jour annoté). Folkeforbundsraadet besluttede at opfordre den britiske Premierminister MacDonald til at overtage Hvervet som Konferencens Præsident.

Ekspertudvalget havde i sin Betænkning udtalt, at et heldigt Resultat af Konferencen i høj Grad vilde afhænge af, at der i Tiden før Konferencens Afholdelse blev indledet forberedende Forhandlinger. Den nye amerikanske Præsident, Roosevelt, tog Initiativet til saadanne Forhandlinger, som i første Række blev ført med Repræsentanter for følgende Lande: Storbritannien, Frankrig, Tyskland, Italien, Japan, Kina, Argentina, Brasilien, Chile, Mexico og Canada, men iøvrigt fik ogsaa andre Lande, herunder Danmark, en Indbydelse til en Drøftelse med den amerikanske Regering — gennem deres stedlige Repræsentanter — af Konferencens Program.

Efter at Vejen saaledes var forberedt, sammenkaldte Generalsekretæren for Folkenes Forbund Konferencen til den 12. Juni 1933.

I Henhold til Ekspertudvalgets Forslag skulde følgende Punkter opføres paa Konferencens Dagsorden:

- I. Penge- og Kreditpolitikken,
- II. Prisspørgsmaalet,
- III. Genoptagelsen af Kapitalbevægelserne,
- IV. Restriktionerne for den internationale Handel,
- V. Told- og Traktatpolitikken,
- VI. Organisationen af Produktion og Handel.

Til denne Dagsorden havde Udvalget knyttet en Række Kommentarer, der i Korthed gik ud paa følgende:

ad I. Efter at have udtalt, at Maalet for Pengepolitikken maa være Tilbagevenden til en international Møntfod, som under de herskende Forhold maa blive en Guldmøntfod, fremfører Udvalget de Betingelser, under hvilke det vil være muligt at gennemføre en fri international Guldmøntfod, nemlig Løsning af svævende politiske Spørgsmaal, Ordning af den interallierede Gæld, Tilbagevenden til en passende Frihed for Varebevægelserne, Tilbagevenden til et frit Valuta- og Kapitalmarked, almindelig Overenskomst om Forholdsregler til at sikre sig, at Guldmøntfoden fungerer bedre i Fremtiden, Balance paa Statsbudgetterne, Undgaaelse af enhver inflatorisk Forøgelse af Seddelomløbet for at dække Budgetunderskud og Forholdsregler til Sikring af den nødvendige Elasticitet i den indre Økonomi. Dernæst redegør Udvalget for den Pengepolitik, der maa følges forud for en saadan almindelig Gennemførelse af Guldmøntfoden, det omtaler Principperne for Guldmøntfodens Funktion og stiller en Del Forslag om et intimere Samarbejde paa Kreditpolitikens Omraade mellem Nationalbankerne. Endelig gøres nogle Bemærkninger angaaende Sølvsørgsmaalet.

ad II. Udvalget peger paa, at en af de Veje, man kan gaa for at genoprette Ligevægten mellem Omkostninger og Priser, er at reducere Omkostningerne, og at dette ikke vil være muligt uden at nedsette de nominelle Lønninger. Mulighederne herfor er imidlertid forskellige i de forskellige Lande, og en fortsat Nedsættelse af Lønningerne vil støde paa stadig større Modstand. Samtidig anføres det, at selv om man gaar denne Vej, vil Gældsbyrden forblive uforandret, og dette vil skabe mange vanskelige Problemer. Paa den anden Side peger Udvalget paa, at Ligevægten ogsaa kan opnaas ved, at Priserne stiger. Som Middel hertil nævnes Begrænsning af Tilbudet, en liberal Kreditpolitik, lave Renter for korte Laan, Konvertering af lange Laan, Igangsættelse af offentlige Arbejder, etc.

ad III. Under Spørgsmaalet om Genoptagelsen af Kapitalbevægelserne fremhæver Udvalget Betydningen af at faa Valutarestriktionerne ophævet. Det udtaler, at Valutarestriktionerne og de Clearing-Aftaler, som ofte er blevet sluttet i Forbindelse med disse, er en næsten uoverstigelig Hindring for Kapitalbevægelserne og en af Hovedaarsagerne til, at den internationale